

اثربخشی آموزش گروهی مبتنی بر شناخت درمانی به روشنای فری بر افسردگی، احساس تنها و شادکامی زنان مطلقه

The Effectiveness of Group Therapy Based On Cognitive Therapy of Michael Ferry On Depression, Loneliness and Happiness in Divorced Women

Bahman Pirmardvand Chegini (Corresponding author)

Master of Family Counseling, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran.
Email:bahmanchegini8@gmail.com

Sedigheh Ahmadi

Assistant Professor, Department of Counseling, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran

Tofiq Albughish

Master of Family Counseling, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Shahid Chamran University, Ahvaz, Iran

Samira Nezamivand Chegini

Master of Clinical Psychology, Faculty of Humanities, Islamic Azad University, Tonekabon Branch

بهمن پیرمرداند چگینی(نویسنده مسئول)

کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشکده روانشناختی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

bahmanchegini8@gmail.com

صدیقه احمدی

استادیار گروه مشاوره، دانشکده روانشناختی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

توفيق آبوغبيش

کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشکده روانشناختی و علوم تربیتی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

سمیرا نظامیوند چگینی

کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تکابان

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف اثربخشی آموزش مبتنی بر شناخت درمانی به روشنای فری بر افسردگی، احساس تنها و شادکامی زنان مطلقه انجام شده است.

روش: این پژوهش نیمه تجربی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. از میان کلیه زنان مطلقه ای که در سال ۱۳۹۷ به مرکز مشاوره صادق شهرستان

رودبار مراجعه کرده بودند، تعداد ۶۰ زن به صورت در دسترس انتخاب شدند و بر اساس مقیاس های افسردگی بک (BDI)، شادکامی آفسورده (OHQ) و سنجش

احساس تنها راسل (UCLA) از آنها پیش آزمون به عمل آمد و تعداد ۲۴ نفر را که در مقیاس های افسردگی و احساس تنها بالاترین نمره را در پیش آزمون و در

مقیاس شادکامی پایین ترین نمره را در پیش آزمون کسب کرده بودند انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آرایش و گروه کنترل قرار گرفتند. و در ادامه

فقط گروه آزمایش تحت ۱۲ جلسه آموزش گروهی مبتنی بر شناخت درمانی به روشنای فری (فری، ۲۰۰۵) (هر جلسه ۲ ساعت) قرار گرفتند. داده های

پژوهش با استفاده از تحلیل کوواریانس چند متغیره تحلیل شدند. یافته ها: نتایج نشان داد که میزان افسردگی و احساس تنها گروه آزمایش در مقایسه با گروه

کنترل کاهش یافت. و همچنین میزان شادکامی در گروه آزمایش در مقایسه با گروه

کنترل افزایش یافت. نتیجه گیری: بر اساس نتایج پژوهش حاضر این چنین نتیجه گیری می شود که آموزش گروهی مبتنی بر شناخت درمانی به روشنای فری بر افسردگی، احساس تنها و شادکامی زنان مطلقه در سطح معناداری ($P < 0.01$) تأثیر گذارد و موجب کاهش افسردگی و احساس تنها و افزایش شادکامی

این زنان می شود.

کلمات کلیدی: شناخت درمانی گروهی، افسردگی، احساس تنها، شادکامی، زنان
مطلقه

مقدمه

طلاق^۱ یک حقیقت زندگی مدرن است و نتیجه‌ی عدم حل مسائل زناشویی یا عدم حل قانونی و رسمی این مشکلات است (ون جارسولد^۲، ۲۰۰۷؛ به نقل از آریاپوران، امیری منش و اصلانی، ۱۳۹۲). برطبق فرهنگ لغات ضروری انگلیسی^۳ (طلاق به عنوان اجازه‌ی قانونی برای جدا شدن از یک فرد به عنوان همسر یا پایان دادن رسمی به یک ازدواج تعریف شده است. به عبارتی دیگر طلاق یکی از دشوارترین رویدادهای زندگی هر انسانی است. اتمام ازدواج، به دلیل وابستگی‌های موجود، بسیار تلح و ناگوار است. روان‌شناسان معتقدند که طلاق برای عده‌ای، حتی یک رابطه، به دلیل وابستگی‌های موجود، بسیار تلح و ناگوار است. روان‌شناسان معتقدند که طلاق برای عده‌ای، حتی از مرگ نزدیکان‌شان نیز دشوارتر است، زیرا مرگ، واقعیت مطلق است و انسان بعد از دوران سوگواری، به پذیرش نسبی می‌رسد. اما طلاق این چنین نیست. فرد تا مدت‌ها با مسائل و مشکلات عاطفی، مادی و قانونی درگیر است. (فیچل ولوویک^۴، ۲۰۱۸).

اما طلاق این پدیده‌ی نکوهش شده پیامدهای گوناگونی دارد که مهمترین آنها عبارتند از: ایجاد افسردگی و در بعضی افراد ایجاد اضطراب و حتی رفتارهای پرخاشگرانه، ناتوانی در تحمل مشکلات کار و زندگی، افزایش انحراف اجتماعی در بین زنان و مردان مطلقه، احساس شکست در زندگی به شکل دلتگی، خستگی، از پا افتادگی، پوچی و بی معنایی در زندگی و غیر، ایجاد تفکرات نامطلوب و پارانوئید راجع به هم بخصوص جنس مخالف، احساس گناه و ندامت و خودکشی می‌باشد (نوابی نژاد، محمدی، کریمی و فلاح، ۱۳۹۶). طلاق آشتگی عاطفی و حتی گاهی بیماری روانی ایجاد می‌کند (آماتو، ۲۰۱۰). اما یافته‌های پژوهشی قویاً بر این تاکید می‌کنند که طلاق یا به عبارت دیگر از هم گسیختگی خانواده بیشترین آسیب را بر طرفین به بخصوص زنان وارد می‌کند (مندوza، Tolba و صالح^۵، ۲۰۲۰؛ شارما^۶، ۲۰۱۱؛ کلوبوکار^۷، ۲۰۱۵).

متاسفانه طلاق در جامعه ما رو به فروزی است و روزانه عده‌ی زیادی از زنان مطلقه درگیر مسائل و مشکلات گوناگون شده، در بسیاری از موارد به سمت سازمان‌های حمایتگر مانند کمیته امداد روی می‌آورند. اما طلاق این رویداد اجتماعی پیامدهای ناخوشایندی هم در جامعه‌ی ما در بر دارد که می‌توان مهمترین آنها را به این صورت بر شمرد: سرخوردگی اجتماعی، نگرش و برخورد ناخوشایند جامعه و افراد پیرامون که دست کم حتی تا یک سال پس از جدایی ادامه دارد، احساس یأس، تنها و افسردگی و یا به تعبیری همان نداشتن شادکامی از مهمترین این پیامدها هستند (خجسته مهر، ۱۳۸۴؛ به نقل از بهرامی، سودانی و مهرابی زاده، ۱۳۸۹). به نظر می‌رسد که زنان مطلقه نسبت به زنان غیرمطلقه از افسردگی بیشتری برخوردار هستند.

برخی از تحقیقات مثل بروک و کیم^۸ (۱۹۹۲) نشان دادند که شکست در روابط زناشویی و طلاق در مردان و زنان با میزان بالای افسردگی اساسی در آنان همراه است. یکی از مهمترین مشکلاتی که تقریباً غالب زنان مطلقه با آن دست و

-
1. Divorce
 2. Van jaarsveld
 3. Essential English Dictionary
 4. Fischel-Wolovick
 5. Mendoza, J. E., Tolba, M., & Saleh
 6. Sharma
 7. Klobučar
 8. Bruce & Kim

پنجه نرم می کنند مشکلات روانشناختی از جمله افسردگی است (لئوپولد^۱، ۲۰۱۸؛ آماتو^۲، ۲۰۱۴؛ شارما، ۲۰۱۱؛ کلوبوکار، ۲۰۱۵). و به نظر می رسد که افسردگی از مؤلفه هایی است که در مورد این گروه از جامعه می تواند مورد بررسی بیشتر قرار بگیرد.

بک، دیویس و فریمان^۳ (۲۰۱۵) افسردگی را به عنوان نوعی اختلال مرضی تعریف کرد که شامل تغییراتی در پنج حوزه هیجانی، انگیزشی، رفتاری، شناختی و جسمانی می شود. افسردگی در شخص حالتی است حاکی از غمگینی و گرفتگی و بی حوصلگی و در بعد تشخیص بیماری در برگیرنده طیف وسیعی از اختلالات خلقی با زیر شاخه های متعدد است. خصوصیات اصلی و مرکزی حالات افسردگی، کاهش عمیق میل به فعالیت های لذت بخش روزمره مثل معاشرت، تفریح، ورزش، غذا و میل جنسی است (سادوک و سادوک، ۱۳۹۰). همچنین مارگارت هاف^۴ (۲۰۱۴) ترجمه ای زهراکار و لواف پور نوری، (۱۳۹۷) به نقل از آرون بک ریشه ای اصلی بیماری افسردگی را در تفکر معیوب و ناکارآمد می داند و اسولز و هیرد^۵ (۲۰۱۷) ترجمه ای پیرمردوند چگینی و نجفی، (۱۳۹۷) افسردگی را بیماری می دانند که دارای یک طیف است از خلق افسرده ای بیمار گرفته تا بیماری مزمن افسردگی که در این حالت فرد می تواند حتی تا آستانه ای خودکشی هم پیش برود. لازم به ذکر است که از مرور پژوهش های مرتبط با زنان مطلقه (آماتو و جیمز، ۲۰۱۰؛ ون تیلبرگ^۶، ۲۰۱۵؛ نجاری، خدابخشی کولاپی و فلسفی نژاد، ۱۳۹۶؛ صمدی کاشانی و همکاران، ۱۳۹۷) این چنین استنباط می شود که یکی دیگر از مسائلی که زنان مطلقه از آن رنج می برند، احساس تنها ی و نداشتن تکیه گاهی محکم است. احساس تنها ی از متغیرهایی است که می تواند در مورد این جامعه ای پژوهشی مورد بررسی بیشتر قرار بگیرد.

کال و همکاران، ۲۰۱۹ احساس تنها ی را اینچنین تعریف می کنند: احساس تنها ی تجربه ای ذهنی و به شدت آزار دهنده است که از اختلاف ذهنی بین وضعیت اجتماعی ایده آل و وضعیت اجتماعی حقیقی شکل می شود. گاردینر، گلدنهاوس و گات^۷ (۲۰۱۸) احساس تنها ی را موقعیتی ناراحت کننده، تحمل ناپذیر، دشوار، فراگیر و فراسایشی بیان می کنند. این موقعیت، احساسی را در فرد ایجاد می کند که گویی تنها ترین فرد در دنیا است. همچنین می تواند فرد را بطور کلی منزوی و بیکار کند چنان که گویی زندگی اش بدون هدف است (رأیت^۸، ۲۰۰۵؛ به نقل از کاظم زاده، لیاقت و فرزاد، ۱۳۹۱). احساس تنها ی عبارت است از اینکه فرد خود را علیرغم اینکه در میان جمع دیگران می باشد تنها احساس می کند و حالتی انزوا گونه و فرو رفته دارد (دنیل، مائست، ون هالست، بیتبیر و گوئنس، ۲۰۱۸). همچنین الهاگین^۹، تنها ی را این گونه تعریف می کنند: تنها ی، تجربه فردی ناخوشایندی مانند تفکر فرد مبنی بر متمایز بودن از دیگران است که با مشکلات رفتاری قابل مشاهده مانند غمگینی، عصبانیت و افسردگی همراه است و

1. Leopold

2. Amato

3. Beck, Davis & Freeman

4. Margaret Hough

5. Swales & Heard

6. van Tilburg

7. Gardiner, Geldenhuys & Gott

8. Wright

9. Danneel, Maes, Vanhalst, Bijttebier & Goossens

10. Elhageen

نوعی عدم تقارن میان انتظارات و آرزوها را در روابط اجتماعی نشان می‌دهد. از علایم بارز وجود احساس تنها‌بی، انجام رفتارهایی نظیر اجتناب از تماس با دیگران را می‌توان نام برد (علی فاز، ۱۳۸۷). سالیوان آستانه احساس تنها‌بی را متأثر از تاریخچه رشدی افراد می‌داند. به نظر وی، نبود دائمی تماس فیزیکی فرد در دوران کودکی اش، ممکن است به ناراحتی‌های جسمانی و نیز عاطفی، اعم از احساس تنها‌بی منجر شود (سالیوان، ۱۹۶۸؛ به نقل از شاهینی، آساش، قبادی و صادقی‌اله آبادی، ۱۳۹۱). و گاتمن^۱ (۱۹۹۷) انزواج اجتماعی را معادل تنها‌بی به کار برده است (گاتمن، ۱۹۹۷). در دیدگاه شناختی تنها‌بی به این علت ایجاد می‌شود که افراد در به دست آوردن امتیاز کامل در فرصت‌های میان فردی قابل دسترس و مورد انتظار، شکست بخورند. طبق این دیدگاه نگرش‌های بد مثل ترس از طرد شدن در روابط میان فردی، احساس عدم اطمینان از خود و اضطراب اجتماعی در تنها‌بی نقش دارند (وست، ۱۹۸۶؛ به نقل از صنوبر، ۱۳۹۷). با مرور پژوهش پیشین (لوکاس، ۲۰۰۷؛ مندوza و همکاران، ۲۰۲۰؛ هارکونن، ۲۰۱۴؛ لشوپولد، ۲۰۱۸؛ آماتو، ۲۰۱۴) این مهم به دست می‌آید که شادکامی از متغیرهای است که می‌تواند در مورد این جامعه‌ی آماری مورد بررسی بیشتر قرار گرفته شود.

شادکامی^۵ یکی از متغیرهای حوزه‌ی سلامت روان است که در دهه‌ی اخیر توجه زیادی را به خود جلب کرده است. ساهو و ساهو^۶ (۲۰۰۹) شادکامی را به عنوان هیجانی که در آن، احساساتی اعم از خرسندي و رضایت و همچنین خوشی و لذت شدید تجربه می‌شود را تعریف کرده‌اند. آرگایل^۷ (۲۰۰۱) شادکامی را چنین تعریف می‌کند؛ در حالت خوشحالی و سرور بودن و یا وجود دیگر هیجانات مثبت و یا عبارت است از راضی بودن از زندگی خود. به طور کل شادکامی دارای دو بعد عاطفی و شناختی است که بعد عاطفی آن موجب می‌گردد انسانی که دارای احساس شادکامی است، از نظر دیگران به عنوان فردی بشاش و سرزنش شناخته شود و در مناسبات و در مناسبات اجتماعی نیز بتواند راحت‌تر با دیگران ارتباط برقرار کند، همچنین از بعد شناختی نیز چنین فردی، نگرش مثبتی نسبت به دنیای پیرامون خود دارد و اتفاقات و رویدادهای خود را با دید خوشبینانه می‌نگرد (شولتز و شولتز، ۲۰۱۶،^۸). در رابطه با اجزاء و مؤلفه‌های شادکامی اعتقاد بر این است که شادکامی دارای ۳ مؤلفه اصلی است: ۱- میزان و درجه عاطفه مثبت ۲- فقدان احساسات منفی همچون افسردگی و اضطراب ۳- سطح متوسطی از رضایت مندی طی یک دوره‌ی خاص از زندگی (ساهلی، ارسلان و ارول، ۲۰۰۹،^۹).

تاکنون، شیوه‌های مختلفی برای درمان کاهش افسردگی، احساس تنها‌بی و افزایش شادکامی ارایه شده است و در این راستا، دیدگاه شناختی^{۱۰} یکی از با نفوذترین نظریه‌ها را ارائه کرده است (ونزل، ۲۰۱۷). هدف تکنیک‌های شناختی،

1- Sullivan

1- Gattman

3- Vest

3- Härkönen

5- Happiness

6- Sahoo & Sahu

7- Argyle

8- Schultz & Schultz

9- Sahli, Arsalan & Erol

10- Cognitive Therapy

11- Wenzel

شناسایی و چالش با تفکرات منفی، جستجوی کمک برای یافتن روش های جایگزین تفکر و تسهیل شناسایی علل تفکرات ناکارآمد و روش هایی برای حفظ این تکنیک ها است. درمان شناختی، با ایجاد تغییر و دگرگونی در نظام شناختی فرد، موجب می شود که واکنش های او به وسیله‌ی کیفیات شناختی وی تغییر یافته و شخص بتواند به طور صحیح واقعیت ها را درک و تفسیر کند، پژوهش ها نشان داده است که شناخت درمانی یکی از مداخلات مؤثر در مورد افسردگی (سهرابی، سنگ پنهانی و برجعلی، ۱۳۹۴؛ تیم و آنتونسن^۱، ۲۰۱۴؛ ال، جانکو و اولندايك^۲، ۲۰۱۷ و مالیکارون^۳، ۲۰۱۸) و همچنین یکی از مداخلات موثر در کاهش احساس تنها (علیمرادی، رفیعی نیا و صباحی، ۱۳۹۲؛ کمالی، ۱۳۹۳؛ اکبری، مؤمنی، انصاری و شرفی، ۱۳۹۴؛ سروش، آقایان و آقایی، ۱۳۹۶؛ صنوبر، ۱۳۹۷) و یکی از مداخلات مؤثر در افزایش شادکامی (خزیمه، دهستانی و زاده محمدی، ۱۳۹۱؛ فربد و گل محمدیان، ۱۳۹۳؛ میانجی و مشهدی، ۱۳۹۴؛ چیت سازها و کرمی، ۱۳۹۴؛ علیزاده، اعتمادی و نعیمی، ۱۳۹۵) بوده است. اما پژوهش هایی که تا بدینجا تحت عنوان پیشینه بدان ها اشاره شد بیشتر از رویکردهای شناخت درمانی مثل رویکرد شناخت درمانی آرون بک و رفتاردرمانی عقلانی هیجانی آلبرت الیس و یا سایر درمان های موج سوم شناختی رفتاری بهره برده اند که به نوعی از اساس ماهیت یا کاربردی برای دران های فردی داشته اند تا درمان های گروهی و همچنین غالب پژوهش های پیشین برای جوامع آماری دیگری غیر از زنان مطلقه بودنی اند.

به دلیل شیوع بالای افسردگی و احساس تنها و همچنین شادکامی پایین در زنان مطلقه و هزینه های زیادی که روی دست خانواده و جامعه می گذارد، مداخله و درمان این گروه از افراد ضرورت پیدا می کند (ماسکارو و روزن^۴، ۲۰۰۵). و همچنین به دلیل فقدان پژوهشی که منحصرا کاربردی برای درمان های گروهی داشته باشد (فری، ۲۰۰۵) و همچنین به دلیل فقدان پژوهشی که منحصرا برای این جامعه می آماری یعنی زنان مطلقه بکار گرفته شده باشد، جای خالی آن احیای می شود. بنابراین هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش گروهی مبتنی بر شناخت درمانی به روش مایکل فری بر کاهش افسردگی و احساس تنها و افزایش شادکامی در زنان مطلقه مراجعه کننده به مرکز مشاوره صادق شهرستان رودبار می باشد و پژوهشگران برای دستیابی به هدف مذکور به بررسی مهمترین سؤال پیش روی خود خواهند پرداخت: آیا آموزش گروهی مبتنی بر شناخت درمانی به روش مایکل فری بر کاهش افسردگی و احساس تنها و افزایش شادکامی زنان مطلقه مؤثر است؟

روش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی بوده است و از لحاظ روش نیمه تجربی می باشد. پس از اجرای پیش آزمون، آزمودنی های گروه آزمایش در معرض متغیر مستقل(شناخت درمانی گروهی مایکل فری) قرار گرفتند، اما روی گروه کنترل مداخله ای اعمال نشد. در پایان اجرای طرح، مجددا از آزمودنی های هر دو گروه پس آزمون به عمل آمد.

1- Thimm & Antonsen

2-Ella, Johnco, Ollendick

3- Mallikarjun

4- Mascaro & Rosen

طرح پژوهش حاضر نیمه تجربی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه‌ی مورد مطالعه شامل کلیه‌ی زنان مطلقه (۸۰ نفر) مراجعه کننده به مرکز مشاوره‌ی صادق در سال ۱۳۹۶ است. نحوه‌ی نمونه‌گیری به این صورت است بود که ابتدا تعداد ۶۰ زن مراجعه کننده به این مرکز به صورت در دسترس انتخاب شدند (با علم به اینکه روش نمونه‌گیری در دسترس ضعیف ترین روش نمونه‌گیری است اما بخاطر سهولت استفاده از این روش و همچنین وجود محدودیت‌هایی برای استفاده از سایر روش‌ها همانند همکاری نکردن آزمودنی‌ها و بروکراسی اداری و نداشتن زمان به ناچار از این روش استفاده کردیم) و از آنها پیش آزمون به عمل آمد و تعداد ۲۴ نفر را که در مقیاس های افسردگی و احساس تنها‌یی بالاترین امتیاز و در مقیاس شادکامی پایین ترین امتیاز را کسب کرده بوند انتخاب شدند. و در ادامه این ۲۴ نفر به صورت کاملاً تصادفی (براساس ملاک جایگزینی تصادفی) به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند و گروه آزمایش ۱۲ جلسه (هر هفته دو ساعت) تحت آموزش گروهی مبتنی بر شناخت درمانی به روش مایکل فری قرار گرفتند که دستورالعمل پروتکل راهنمای عملی ۱۲ جلسه‌ای در ادامه در جدول ۱ آمده است. لازم به ذکر است که گروه کنترل هیچ مداخله‌ای دریافت نکردند. جهت تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و استنباطی (آزمون تحلیل کواریانس چندمتغیره) استفاده شد.

ابتدا با دریافت معرفی نامه‌ی پژوهشی از طرف معاونت پژوهشی دانشگاه خوارزمی تهران به سازمان بهزستی استان گیلان مراجعه کرده و بعد از هماهنگی‌های لازم از طرف سازمان کل بهزیستی استان گیلان به شهرستان رودبار و مرکز مشاوره‌ی صادق معرفی شده و لیستی از افراد مطلقه‌ای که در سال ۱۳۹۶ به این مرکز مراجعه کرده بودند هماهنگی به عمل آمد و موضوع پژوهش با آنان در میان گذشته شد. از تعداد ۸۰ زن مطلقه‌ای که به این مرکز مراجعه کرده بودند تعداد ۶۰ نفر بر اساس معیار‌های ورود به پژوهش به پژوهش (۱- تجربه کردن طلاق و جدا شدن از همسر ۲- موافقت آزمودنی جهت شرکت در پژوهش ۳- داشتن حداقل سطح سواد و توانایی خواندن و نوشتن ۴- کسب نمره‌های بالاتر از میانگین در مقیاس‌های افسردگی و احساس تنها‌یی و همچنین کسب نمره‌های پایین تر از میانگین در مقیاس شادکامی ۵- آزمودنی‌ها در ۶ ماه گذشته از داروهای روان‌پزشکی و خدمات روان‌درمانی استفاده نکرده باشند) وارد شدند و تعداد ۲۰ نفر هم از پژوهش بر اساس ملاک‌های خروج از پژوهش (۱- ازدواج کردن موقت یا همان صیغه ۲- بی سواد بودن آزمودنی ۳- تحت روان‌درمانی بودن یا مصرف کننده‌ی داروهای روان‌پزشکی) خارج شدند. از این ۶۰ نفر پیش آزمون به عمل آمد و تعداد ۲۴ زن را بر اساس نمرات پیش آزمون آنها به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار دادیم و در ادامه فقط گروه آزمایش ۱۲ جلسه‌ی شناخت درمانی مبتنی بر رویکرد گروهی مایکل فری (هر جلسه ۲ ساعت) را دریافت کردند. در انتهای این جلسات مجدد از دو گروه پس آزمون به عمل آمد و نتایج با استفاده از تحلیل کواریانس چند متغیره تحلیل و بررسی شدند. محتوای بسته‌ی آموزش مبتنی بر شناخت درمانی دارای پروتکلی مشخص و در قالب ۱۲ جلسه می‌باشد که در کتاب راهنمای شناخت درانی گروهی مایکل فری آمده است و با نظارت اساتید همکار توسط نویسنده‌ی مسئول به گروه آموزش داد شد. همچنین تمامی اصول مرتبط با ملاحظات اخلاقی از اخذ موافقت‌نامه کتبی، رضایت آگاهانه برای شرکت در جلسات درمان، حفظ رازداری و محرومانه ماندن اطلاعات زوجین، رعایت حقوق شرکت‌کنندگان، اختیاری

بودن مشارکت و همکاری زنان مطلقه با روند پژوهش و حتی اختیاری بودن ترک جلسه درمان با هماهنگی اداره کل بهزیستی استان گیلان انجام شده است.

ابزار

۱- پرسشنامه‌ی افسردگی بک فرم تجدید نظر شده (BDI^۱): این پرسشنامه دارای ۲۱ سؤال خود گزارشی است که برای ارزیابی افسردگی طراحی شده است. هر سؤال شامل چهار گزینه است و نمره‌ی جملات بین صفر تا سه متغیر است. آزمودنی باید گزینه‌ای را علامت بزند که با حال کنونی او بیشتر سازگار است. نمره‌ی کلی از صفر تا ۶۳ می‌تواند تغییر کند. بک در رابطه با فرم تجدید نظر شده بررسی انجام داده و عنوان کرده این ابزار وجود و شدت علایم افسردگی را در بیماران و جمعیت بهنجر و نوجوانان و بزرگسالان نشان می‌دهد. ثبات درونی این ابزار ۹۲٪ تا ۹۳٪ با میانگین ۸۶٪ و ضریب آلفا برای گروه بیماران ۸۶٪ و غیربیمار ۸۰٪ گزارش شده است. در یک بررسی که بر روی ۱۲۵ دانشجوی دانشگاه تهران و دانشگاه علامه طباطبایی انجام گرفت نتایج پژوهش نشان داد میانگین و انحراف استاندارد نمره کل ۹/۷۹ و (۷/۹۶) است. همچنین، آلفای کرونباخ ۷۸٪ و اعتبار به روش بازارآزمایی با فاصله دو هفته ۷۳٪ گزارش شد. (خالدیان، غربی، قلی زاده و شاکری، ۱۳۹۲). اعتبار پرسشنامه در پژوهش حاضر از طریق آلفای کرونباخ ۸۳٪ به دست آمد. [سؤال اول پرسشنامه: احساس غمگینی نمی‌کنم (۰) - خیلی اوقات احساس غمگینی می‌کنم (۱) - همیشه غمگین هستم (۲) - به قدری غمگین هستم که نمی‌توانم تحلیل کنم (۳).]

۲- پرسشنامه احساس تنها‌یی راسل (UCLA^۲): پرسشنامه احساس تنها‌یی توسط راسل و پیپلوا و کورتونا^۳ در سال ۱۹۸۰ ساخته شد که شامل ۲۰ سؤال و به صورت ۴ گزینه‌ای، ۱۰ جمله منفی و ۱۰ جمله مثبت است. در این پرسشنامه هرگز امتیاز (۱)، به ندرت امتیاز (۲)، گاهی امتیاز (۳) و همیشه امتیاز (۴) دارد. ولی امتیاز سوالات ۱، ۵، ۶، ۹، ۱۰، ۱۵، ۱۶، ۱۹، ۲۰، بر عکس است. یعنی هرگز (۴)، به ندرت (۳)، گاهی (۲) و همیشه امتیاز (۱) را دارد. دامنه نمره‌ها بین ۲۰ (حداقل) و ۸۰ (حداکثر) است. بنابراین میانگین نمره ۵۰ است نمره بالاتر از میانگین بیانگر شدت بیشتر تنها‌یی است. پایایی این آزمون در نسخه جدید تجدید نظر شده ۷۸٪ گزارش شد، همچنین در تحقیق حاضر پایایی این مقیاس با استفاده از فرمول آلفای کرونباخ محاسبه شده و برابر با ۷۹٪ گزارش شده است (راسل، ۱۹۸۰؛ به نقل از نادری و همکاران، ۱۳۹۵).

[سؤال اول پرسشنامه: - آیا احساس می‌کنید با افراد اطرافتان سازگار هستید؟ هرگز- به ندرت- گاهی- همیشه]

۳- پرسشنامه‌ی شادکامی آکسفورد (AHQ^۴): این مقیاس توسط آرگایل، مارتین و گرسلند^۵ در سال ۱۹۸۹ تهیه و در سال ۲۰۰۱ مورد تجدید نظر قرار گرفت. این مقیاس دارای ۲۹ سؤال چهار گزینه‌ای است. پژوهشگرانی که به تحلیل عوامل این پرسشنامه در گروه‌های مختلف پرداختند، ساختار آن را تایید نموده اند. این مقیاس شامل ۷ مولفه‌ی شادکامی می‌باشد که به این ترتیب می‌باشد: فرآیند شناختی مثبت، تعهد اجتماعی، عاطفه‌ی مثبت، احساس

1-Beck Depression Inventory

2- UCLA Loneliness Scale

3- Russel , Peplau & Curtona

4- The Oxford Happiness Questionnaire

5- Argyle, Martin and Grassland

کترل، تناسب فیزیکی، رضایت از خود و آگاهی ذهنی. پایابی و روایی این مقیاس در چندین پژوهش مطلوب گزارش شده است. به عنوان نمونه در پژوهش های انجام گرفته در انگلیس، آمریکا، استرالیا و کانادا اعتبار این پرسشنامه به ترتیب ۸۹/۰، ۸۹/۰، ۹۰/۰، ۸۹/۰ گزارش شده است (محرری و همکاران، ۱۳۹۳). در ایران نیز در پژوهشی که توسط علیپور و آگاه هریس انجام شده است، ضریب پایابی به روش آلفای کرونباخ ۹۱٪ به دست آمده است. همچنین برای تعیین روایی، روش تحلیل عامل به روش مولفه‌ی اصلی به کار برد شده و مقدار بار عاملی پرسش‌ها در عامل استخراجی در مقیاس شادکامی از ۳۹/۰ تا ۷۹/۰ گزارش شده است. برای نمره گذاری پرسشنامه، برای گزینه‌ای که بیانگر بیشترین میزان شادکامی است نمره ۳ و برای گزینه‌ای که بیانگر کمترین میزان شادکامی است نمره ۰ صفر در نظر گرفته می‌شود (علی پور و نوربالا، ۱۳۷۸).

[سؤالات مربوط به هر یک از مؤلفه‌ها: تعهد اجتماعی (الف- احساس میکنم به چیزی متعهد و پاییند نیستم. ب- گاهی به بعضی چیزها متعهد و پاییند هستم. ج- اغلب اوقات نسبت به امور متعهد و پاییند هستم. د- همیشه نسبت به امور متعهد و پاییند هستم). آگاهی ذهنی (الف- احساس می‌کنم هشیار نیستم. ب- احساس می‌کنم اندکی هشیار هستم. ج- احساس می‌کنم زیاد هشیار هستم. د- احساس می‌کنم کاملاً هشیار هستم). احساس کترل (الف- هیچگاه تاثیر خوبی روی واقعی ندارم. ب- گاهی اوقات تاثیر خوبی روی واقعی دارم. ج- گاهی اوقات تاثیر خوبی روی واقعی دارم. د- همیشه تاثیر خوبی روی واقعی دارم). رضایت از خود (الف- از هیچ چیزی در زندگی ام راضی نیستم. ب- از بعضی چیزهای زندگی ام راضی ام. ج- از بیشتر چیزهای زندگی ام راضی ام. د- در مجموع از همه ی چیزهای زندگی ام راضی ام). عاطفه‌ی مثبت (الف- زندگی را تحمل می‌کنم. ب- زندگی خوب است. ج- زندگی بسیار خوب است. د- من به زندگی عشق می‌ورزم). تناسب فیزیکی (الف- فکر می‌کنم جذاب نیستم. ب- فکر می‌کنم تا حدی جذاب هستم. ج- فکر می‌کنم جذاب به نظر می‌رسم. د- فکر می‌کنم بسیار جذاب هستم). فرآیند شناختی مثبت (الف- بندرت می‌خندم. ب- گاهی اوقات می‌خندم. ج- اغلب اوقات می‌خندم. د- همیشه می‌خندم).

محتوای جلسات شناخت درمانی گروهی که از راهنمای عملی شناخت درمانی گروهی مایکل فری استخراج شده است به صورت مختصر در زیر آمده است:

جلسه‌ی اول: مروری بر تکلیف قبل از درمان؛ سخنرانی آموزشی الف: خوش آمدگویی، ایجاد انگیزه، مروری بر ساختار جلسات و قوانین اصلی؛ تمرین: اقدام برای شناخت یکدیگر، سخنرانی آموزشی ب: تفکر و احساس؛ قدیس بودن، معیارهایی که ما برای خود و دیگران تعیین می‌کنیم، تمرین آرمیدگی تخیلی هدایت شده؛ تکلیف برای جلسه‌ی آینده. **جلسه‌ی دوم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل؛ سخنرانی آموزشی الف: نظریه‌ی شناختی افسردگی؛ تمرین: دسته بنده باورها؛ سخنرانی آموزشی ب: شناسایی افکار خودآیند؛ تمرین: افکار خودآیند مرتبط با گروه درمانی؛ سخنرانی آموزشی ج: مقاومت در برابر درمان؛ تمرین: شناسایی مقاومت‌های احتمالی و روش‌های پیشگیری از آنها؛ تمرین ریلکسیشن؛ تعیین تکلیف برای جلسه‌ی آینده. **جلسه‌ی سوم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل؛ سخنرانی آموزشی الف: تزریق فکر؛ تمرین تزریق فکر، تن آرمیدگی، تعیین تکلیف برای جلسه‌ی بعد.

جلسه‌ی چهارم: مرور تکلیف جلسه‌ی قبل، سخنرانی آموزشی الف: انواع باورها؛ تمرين: دسته بندی باورها؛ تعیین تکلیف برای جلسه‌ی بعد. **جلسه‌ی پنجم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل، سخنرانی آموزشی الف: تهیه‌ی فهرست اصلی باورها، تمرين: شروع فهرست اصلی باورها؛ سخنرانی آموزشی ب: نقشه‌های شناختی؛ سخنرانی آموزشی؛ تعیین تکلیف برای هفته‌ی آینده. **جلسه‌ی ششم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل؛ سخنرانی آموزشی الف: باورها را میتوان تغییر داد؛ تمرين: تهیه‌ی فهرستی از باورهایی که در تاریخ بشر و در زندگی خود شرکت کنندگان، تغییر کرده‌اند؛ سخنرانی آموزشی ب: آزمون باورها؛ تحلیل واقعیت؛ تمرين: تحلیل عینی؛ سخنرانی آموزشی ج: تحلیل معیار؛ تعیین تکلیف برای هفته‌ی آینده. **جلسه‌ی هفتم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل؛ سخنرانی آموزشی الف: تحلیل سودمند؛ تمرين: تحلیل سودمند بودن، سخنرانی آموزشی ب: تحلیل همسانی؛ تمرين تحلیل همسانی، تعیین تکلیف برای هفته‌ی آینده. **جلسه‌ی هشتم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل؛ سخنرانی آموزشی الف: تحلیل منطقی؛ تمرين: تحلیل منطقی؛ سخنرانی آموزشی ب: ادامه‌ی تحلیل منطقی؛ تمرين: تحلیل منطقی؛ تکلیف برای جلسه‌ی بعد. **جلسه‌ی نهم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل؛ سخنرانی آموزشی الف: تهیه‌ی سلسله مراتب؛ تمرين: تهیه‌ی حداقل یک سلسله مراتب؛ سخنرانی آموزشی ب: باور مخالف؛ تمرين: شروع به ایجاد باورهای مخالف، تکلیف برای جلسه‌ی بعد. **جلسه‌ی دهم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل؛ سخنرانی آموزشی الف: تغییر ادراکی؛ تمرين: تکمیل برگه‌های تغییر ادراکی، سخنرانی آموزشی ب: بازداری قشری اختیاری؛ تمرين: بازداری قشری اختیاری در یک گروه بزرگ؛ تمرين برای هفته‌ی آینده. **جلسه‌ی یازدهم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل؛ سخنرانی آموزشی الف: تنبیه خود-خود پاداش دهی؛ تمرين: تنبیه خود-خود پاداش دهی؛ سخنرانی آموزشی ب: روش‌های نگهدارنده؛ تمرين: تدوین یک طرح نگهدارنده؛ تعیین تکلیف برای جلسه‌ی بعد. **جلسه‌ی دوازدهم:** مرور تکلیف جلسه‌ی قبل؛ مرور برنامه؛ برنامه‌ای برای پیگیری و ارزیابی پس از درمان؛ برنامه‌ی اختتامیه.

یافته‌ها

در این قسمت از پژوهش ابتدا یافته‌های توصیفی که شامل ویژگی‌های جمعیت شناختی در جدول ۱ می‌باشد ارائه خواهد شد و سپس سایر یافته‌های توصیفی مهم همانند میانگین و انحراف استاندارد نمرات هر دو گروه در مورد متغیرهای وابسته در جدول ۲ ارائه خواهد شد. سپس در جداول ۳ و ۴ یافته‌های استنباطی مهم مثل تحلیل واریانس چند متغیره و یک راهه برای متغیرهای وابسته ارائه خواهد شد.

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت شناختی گروه آزمایش و گواه

کل		گروه کنترل		گروه آزمایش		سطوح متغیر	عضویت گروهی
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی		
۱۲/۵۰	۳	۱۷/۶۶	۲	۸/۲۳	۱	۲۴-۲۰	
۱۹/۸۴	۵	۲۵/۰۰	۳	۱۷/۶۶	۲	۲۸-۲۵	
۳۷/۵۰	۹	۲۳/۳۳	۴	۴۱/۶۶	۵	۳۴-۲۹	سن
۲۹/۱۶	۷	۲۵/۰۰	۳	۲۳/۳۳	۴	۳۹-۳۵	
۳۳/۳۳	۸	۲۳/۳۳	۴	۲۳/۳۳	۴	سیکل	
۵۰/۰۰	۱۲	۴۱/۶۶	۵	۵۸/۳۳	۷	دیپلم	
۱۲/۵۰	۳	۱۷/۶۶	۲	۸/۲۳	۱	فوق دیپلم	تحصیلات
۴/۱۶	۱	۸/۳۳	۱	۰/۰۰	۰/۰۰	لیسانس	

همانگونه که جدول ۱ نشان می‌دهد در پژوهش حاضر ۹ نفر از شرکت کنندگان در دامنهٔ سنی بین ۳۰-۳۴ سال معادل ۳۷/۵ درصد از کل نمونه قرار دارند و تنها ۳ نفر معادل ۱۲/۵۰ درصد از کل نمونه در دامنهٔ سنی بین ۲۰-۲۴ سال قرار دارند که کمترین تعداد از کل نمونه می‌باشد. همچنین ۱۲ نفر معادل ۵۰ درصد از این شرکت کنندگان (نیمی از کل نمونهٔ پژوهشی) دارای مدرک دیپلم بوند و تنها ۱ نفر معادل ۴/۱۶ درصد از کل نمونه دارای مدرک لیسانس بودند.

جدول ۲ میانگین و انحراف معیار نمرات پیش آزمون و پس آزمون برای متغیرهای افسردگی، احساس تنهایی و شادکامی

متغیر	شاخص	تعداد	پیش آزمون	پس آزمون	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
آزمایش	گواه	۱۲	۲۲/۰۰	۹/۲۱	۱۴/۹۱	۷/۹۱	
افسردگی	گواه	۱۲	۲۲/۳۳	۸/۰۱	۲۸/۴۱	۷/۷۲	
آزمایش	گواه	۱۲	۴۴/۵۷	۸/۸۹	۳۴/۷۱	۷/۲۱	
احساس تنهایی	گواه	۱۲	۴۶	۷/۰۴	۴۹/۶۸	۷/۳۹	
آزمایش	گواه	۱۲	۳۱/۳۳	۳/۸۶	۴۱/۹۳	۳/۹۱	
شادکامی	گواه	۱۲	۳۱/۰۱	۳/۹۸	۳۰/۸۷	۵/۰۴	

با توجه به داده‌های مندرج در جدول ۲ مشاهده می‌شود که میانگین و انحراف معیار نمرات متغیر افسردگی در مرحلهٔ پیش آزمون برای گروه آزمایش به ترتیب برابر با ۲۲/۰۰ و ۹/۲۱ و برای گروه کنترل به ترتیب برابر با ۲۲/۳۳ و ۷/۹۱ می‌باشد. همچنین این نمرات در مرحلهٔ پس آزمون برای متغیر افسردگی برای گروه آزمایش به ترتیب برابر با ۲۸/۴۱ و ۷/۷۲ و برای گروه کنترل برابر با ۲۲/۰۰ و ۹/۲۱ می‌باشد.

با توجه به داده‌های مندرج در جدول ۲ مشاهده می‌شود که میانگین و انحراف معیار نمرات متغیر احساس تنهایی در مرحلهٔ پیش آزمون برای گروه آزمایش به ترتیب برابر با ۴۴/۵۷ و ۸/۸۹ و برای گروه کنترل به ترتیب برابر با ۴۶ و ۷/۰۴ می‌باشد. همچنین این نمرات در مرحلهٔ پس آزمون برای متغیر احساس تنهایی برای گروه آزمایش به ترتیب برابر با ۴۹/۶۸ و ۷/۲۱ و برای گروه کنترل برابر با ۴۹/۶۸ و ۷/۳۹ می‌باشد.

با توجه به داده‌های مندرج در جدول ۲ مشاهده می‌شود که میانگین و انحراف معیار نمرات متغیر شادکامی در مرحله پیش‌آزمون برای گروه آزمایش به ترتیب برابر با ۳۱/۳۳ و ۳/۸۶ و برای گروه کنترل به ترتیب برابر با ۳۱/۰۱ و ۳/۹۸ می‌باشد. همچنین این نمرات در مرحله‌ی پس آزمون برای متغیر شادکامی برای گروه آزمایش به ترتیب برابر با ۴۱/۹۳ و ۳/۹۱ و برای گروه کنترل برابر با ۳۰/۸۷ و ۵/۰۴ می‌باشد.

جدول ۳. نتایج به دست آمده از تحلیل واریانس چند متغیره نمره‌های افسردگی، احساس تنهایی و شادکامی آزمودنی‌های گروه آزمایش و گواه

P	F	درجه آزادی خطای انگاره	ارزش	نام آزمون
۰/۰۰۱	۱۴۱/۹۱	۴۶	۳	ردیابی پیلاپی
۰/۰۰۱	۱۴۱/۹۱	۴۶	۳	لامدای ویلکر
۰/۰۰۱	۱۴۱/۹۱	۴۶	۹/۲۵	ردیابی هتلینک
۰/۰۰۱	۱۴۱/۹۱	۴۶	۹/۲۵	بزرگترین ریشه روی

همانگونه که جدول ۵ نشان می‌دهد سطوح معناداری همه‌ی آزمون‌ها توانایی استفاده از تحلیل کواریانس چند متغیره را دارد و نشان می‌دهد که در همه‌ی متغیرهای وابسته، تفاوتی معنادار میان دو گروه وجود دارد همچنین برای بررسی تفاوت معنادار هر یک از متغیرهای وابسته، به گونه‌ای جداگانه، از سه تحلیل کواریانس یک راهه در متن مانکووا استفاده شده و نتایج آن در جدول ۶ آورده شده است.

جدول ۴. نتایج به دست آمده از تحلیل واریانس یک راهه در متن مانکووا برای مقایسه افسردگی، احساس تنهایی و شادکامی آزمودنی‌های گروه آزمایش و گواه

P	F	میانگین مجددرات	درجه آزادی	جمع مجددرات	متغیر
۰/۰۰۱	۱۰۴/۳	۹۸۵/۶۸	۱	۹۸۵/۶۸	افسردگی
۰/۰۰۱	۳۶۹/۴۳	۱۱۱۹/۰/۰۸	۱	۱۱۱۹/۰/۰۸	احساس تنهایی
۰/۰۰۱	۱۲۹/۵۳	۳۹۶۰/۰۵	۱	۳۹۶۰/۰۵	شادکامی

همانگونه که جدول ۴ نشان می‌دهد از نظر افسردگی، احساس تنهایی و شادکامی، تفاوت معنادار میان دو گروه وجود دارد و بدین ترتیب، اصلی‌ترین فرضیه‌ی پژوهش که اثربخشی شناخت درمانی گروهی بر افسردگی، احساس تنهایی و شادکامی زنان مطلقه مورد تأیید قرار می‌گیرد و مهمترین سؤال ما پاسخ داده می‌شود. با توجه به یافته‌های به دست آمده در جداول به صراحت می‌توان گفت که آموزش گروهی شناخت درمانی به روش مایکل فری موجب کاهش افسردگی و احساس تنهایی و افزایش شادکامی در زنان مطلقه گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل شده است.

همانگونه که در جدول ۴ ملاحظه می‌شود پس از کنترل نمرات پیش‌آزمون تفاوت معناداری بین میانگین نمرات دو گروه آزمایش و کنترل وجود دارد. با توجه به آماره‌های توصیفی و استنباطی پژوهش می‌توان گفت که آموزش گروهی مبتنی بر شناخت درمانی به روش مایکل فری در ۱۲ جلسه توانسته است افسردگی و احساس تنهایی شرکت کنندگان را کاهش داده و تا حد معناداری نیز موجب افزایش شادکامی آنها شده است.

بحث و نتیجه گیری

هدف از پژوهش حاضر اثربخشی آموزش گروهی مبتنی بر شناخت درمانی به روش مایکل فری بر افسردگی و احساس تنها یی و شادکامی زنان مطلقه بود. در این پژوهش، تاثیر آموزش گروهی مبتنی بر شناخت درمانی به روش مایکل فری در کاهش افسردگی، احساس تنها یی و افزایش شادکامی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج آزمون های انجام شده روی نمرات پیش آزمون-پس آزمون آزمون های افسردگی بک (BDI)، احساس تنها یی راسل (UCLA) و شادکامی آکسفورد (AHQ) در دو گروه از زنان مطلقه که یک گروه، تحت شناخت درمانی گروهی به روش مایکل فری و گروه دیگر هیچ درمانی دریافت نکرده بود، نشان داد که اثر تعاملی شناخت درمانی گروهی به روش مایکل فری برای هر سه متغیر معنادار ($P < 0.001$) بوده است یعنی می توان نتیجه گرفت که شناخت درمانی گروهی به روش مایکل فری در کاهش افسردگی، احساس تنها یی و افزایش شادکامی، موثر بوده است. این یافته ها با نتیجه ی پژوهش های سه رابی، سنگ پنهانی و برجعلی (۱۳۹۴) تیم و آنتونسن (۲۰۱۴)^۱، جانکو و اولندایک (۲۰۱۷) و مالیکارون (۲۰۱۸) برای متغیر افسردگی همسو می باشد. در تبیین این یافته می توان چنین گفت که نظام فکری زن مطلقه ای که با طلاق دست و پیnge نرم می کند سرشار از افکار خود سرزنشگری، احساس گناه، پریشانی روانشناختی، افکار منفی درباره ی خود، تجربه جاری، آینده و همچنین یأس و نامیدی است که می توان آن را در یک کلمه تحت عنوان افسردگی خلاصه کرد (کلوبوکار، ۲۰۱۵؛ شارما، ۲۰۱۱). رویکرد شناخت درمانی گروهی مایکل فری با فراهم کردن فرصت حضور در گروه و مقایسه ی نظام فکری فرد افسرده با سایر افراد گروه و به چالش کشیدن این نظام فکری با استفاده از پویایی گروه منجر به تزلزل و منعطف شدن باورهای خشک و فاجعه آمیز افراد درباره ی خودشان می شود (فری، ۲۰۰۵).

همچنین یافته های این پژوهش برای متغیر احساس تنها یی با یافته های علیمرادی، رفیعی نیا و صباحی (۱۳۹۲)، کمالی (۱۳۹۳) اکبری، مؤمنی، انصاری و شرفی (۱۳۹۴)؛ سروش، آقایان و آقایی (۱۳۹۶) و صنوبر (۱۳۹۷) برای متغیر احساس تنها یی همسو است که در تبیین این یافته ها می توان گفت که آماتو و جیمز (۲۰۱۰) معتقدند در بسیاری از جوامع طلاق به عنوان یک تابو یا عملی ناپسند شناخته می شود و به تبع این نوع نگاه، افراد مطلقه احساس گناه و مورد قضاوت واقع شدن می کنند که این احساسات در نهایت منجر به پیامدی تحت عنوان "کمرویی یا انزوای اجتماعی" می شود (آماتو و جیمز، ۲۰۱۰). همچنین لیم و همکاران، ۲۰۱۶؛ به نقل از کال و همکاران، ۲۰۱۹ معتقدند که میان دو متغیر "اضطراب اجتماعی و احساس تنها یی" همبستگی مثبت و معنی داری وجود دارد به نوعی کاهش یا افزایش یکی از این دو متغیر منجر به کاش یا افزایش دیگری می شود (کال و همکاران، ۲۰۱۹). همچنین کال و همکاران (۲۰۱۹) معتقدند که درمان شناختی از طریق تکنیک هایی همانند جرات ورزی، فعل سازی رفتاری و مواجهه موجب کاهش اضطراب اجتماعی فرد می شوند (کال و همکاران، ۲۰۱۹). بنابراین می توانیم چنین استباط کنیم که شناخت درمانی مایکل فری این تکنیک ها موجب کاهش احساس تنها یی فرد مطلقه می شود. در تبیینی دیگر برای این یافته می توان گفت که هاپس، پین و بویورت^۱ (۲۰۰۳) معتقدند که احساس ارزشمندی با

احساس تنهایی دارای همبستگی منفی می باشد و در تضاد با یکدیگر قرار دارند به نوعی که افزایش یا کاهش یکی موجب افزایش یا کاهش دیگری می شود. همچنین صرف حضور افراد در گروه و مشارکت آنها و ارائهٔ بازخورد توسط فردی که احساس تنهایی می کند باعث می شود که این فرد احساس ارزشمند بودن کند، به طوری که فرد احساس می کند که او هم به نوبهٔ خود سهمی در پویایی گروه و کمک به هم نوعان خود دارد. در نتیجهٔ این احساس ارزشمندی، از احساس تنهایی فرد کاسته می شود (هاپس و همکاران، ۲۰۰۳).

و همچنین یافته‌های این پژوهش با یافته‌های پژوهش‌های خزیمه، دهستانی و زاده محمدی (۱۳۹۱) فربد و گل محمدیان (۱۳۹۳)، میانجی و مشهدی (۱۳۹۴)، چیت سازها و کرمی (۱۳۹۴) و علیزاده، اعتمادی و نعیمی (۱۳۹۵) برای متغیر شادکامی همسو است. در تبیین این یافته می توان گفت که لوکاس، ۲۰۰۷؛ مندوza و همکاران، ۲۰۲۰ معتقدند که فقدان شادکامی از رایج ترین پیامدهایی است که افراد در حین مواجهه با یک عامل استرس زای اساسی زندگی مانند طلاق و جدایی از همسر در زندگی تجربه می کنند و این فقدان شادکامی منتج از مجموعه باورهای فرد دربارهٔ خود، فقدان منابع حمایتی برای زنان بعد از طلاق همانند منابع اقتصادی و... می دانند (لوکاس، ۲۰۰۱؛ مندوza، ۲۰۲۰). همچنین کلوبوکار (۲۰۱۵) معتقد است افکار منفی فرد مطلقه دربارهٔ تجربه اش، شامل تعبیرهای او از اتفاقاتی است که برای وی رخ می دهد. او موضع منفی را به صورت موانع غیرقابل گذرا تعبیر میکند، حتی زمانی که دیدگاه‌های مثبت معقول تری دربارهٔ تجربهٔ او وجود دارد. او به منفی ترین تعبیر ممکن دربارهٔ آنچه برای او رخ داده است، گرایش دارد. در رویکرد شناخت درمانی گروهی مایکل فری با تغییر نحوهٔ فکر کردن و برداشت از رنج‌ها و آسیب‌هایی که مستلزم زندگی بشری است به میزان زیادی می تواند هیجانات منفی از قبیل اضطراب و استرس و افسردگی و حتی فقدان شادکای را کاهش دهد (فری، ۱۹۹۹؛ به نقل از کهریزی و همکاران، ۱۳۹۰). در انتها بايست گفت اصل بنیادین شناخت درمانی این است که رفتار و احساس فرد تا اندازهٔ زیادی به چگونگی تفسیر او از جهان بستگی دارد. شناخت درمانی گروهی، به مراجع کمک می کند تا به وسیلهٔ شناختن و تغییر دادن تفکر، رفتار و پاسخ هیجانی ناکارآمد، بر مشکلاتش غلبه کند (فری، ۲۰۰۵). همچنین هالون (۱۹۸۱) معتقد است که تکنیک‌های شناختی با به چالش کشیدن افکار منفی، برنامه ریزی برای رسیدن به اهداف را تعویت کرده و افسردگی را کاهش می دهد و با کاهش افسردگی فرد قطب دیگر افسردگی که شادکامی می باشد افزایش می یابد (هالون، ۱۹۸۱). همچنین در تبیینی دیگر برای اثربخشی شناخت درمانی گروهی بر افزایش شادکامی می توان گفت که درمان‌های شناختی مزایایی زیادی از جملهٔ تسلط بر نشانه‌های رفتاری، کار کردن بر علل رویدادهایی که اتفاق می افتد، مبارزه با افکار منفی، کار کردن بر روی نشانه‌های عاطفی، شناسایی خودگویی‌های منفی، مهارت‌های ثبت افکار، تغییر و اصلاح باورهای نادرست، رها کردن افکار منفی، آمادگی برای تکمیل آموزش و جایگزین کردن افکار منفی با افکار مثبت را دارند که همهٔ این مزایا از جمله عواملی هستند که باعث افزایش شادکامی می شوند (هاشمی و همکاران، ۱۳۹۵).

پژوهش حاضر هم همانند همهٔ پژوهش‌ها محدودیت‌هایی داشت که از مهمترین محدودیت‌های پژوهش حاضر این بود که ۱- این پژوهش به صورت نیمه آزمایشی و در یک بافت فرهنگی خاص انجام شده است و برای تعیین آن به فرهنگ‌های دیگر باید دقت بیشتری کرد. ۲- جامعهٔ آماری این پژوهش فقط زنان مطلقه بوده است در حالی

که طلاق موضوعی منحصر به تنها یک جنسیت خاص نیست و مردان هم مانند زنان علائم و ناراحتی‌های پس از طلاق را تجربه می‌کنند.^۳ - شیوه‌ی نمونه گیری این پژوهش غیرتصادفی از نوع در دسترس بوده است که از ضعیف ترین شیوه‌های نمونه گیری است.^۴ - بخاطر نداشتن زمان و هزینه و نبود حمایت مالی برای این پژوهش، پژوهش‌های حاضر دوره‌ی پیگیری یا فالو آپ نداشته است و در پژوهش‌هایی که دوره‌ی پیگیری ندارند نمی‌توانیم در مورد اثربخش بودن رویکرد در دراز مدت اظهار نظر قاطعانه‌ای داشته باشیم.

۵- تجربه‌ی مصاحبه با افراد مطلقه باعث شد تا به این یافته‌ی غیررسمی و ضمنی دست پیدا کنیم که بسیاری از افراد بعد از مدت زمان تقریبی دو سال یا بیشتر با موضوع طلاق کنار می‌آیند و به نوعی این اتفاق ناگوار را می‌پذیرند و علائم ناراحتی آنها از بین می‌رود. در راستای محدودیت‌هایی که به آنها اشاره کردیم پیشنهاد می‌شود که ۱- این پژوهش در استان‌های دیگر و در سایر بافت‌های فرهنگی انجام بگیرد. ۲- اثربخشی این رویکرد برای جامعه‌ی آماری مردان مطلقه هم صورت بگیرد. ۳- در نمونه گیری‌های آتی برای پژوهش‌های مشابه از شیوه‌های نمونه گیری تصادفی استفاده شود. ۴- پژوهش آتی مشابه با این پژوهش دارای دوره‌ای پیگیری ۶ ماهه تا یک ساله باشند. ۵- در انتهای پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های آتی بر روی افرادی انجام شود که تازه طلاق گرفته‌اند و در مرحله‌ی سوگواری و شوک یا انکار قرار دارند.

این پژوهش در مرکز مشاوره‌ی صادق شهرستان رودبار-شهر لوشان انجام شده است و در انتهای مراتب تقدیر و تشکر را از "تعاونت پژوهش و فناوری اداره‌ی کل بهزیستی استان گیلان" دارم که در راستای اجرای این پژوهش با پژوهشگران نهایت همکاری را داشتند، همچنین از سرکار خانم سعیرا نظامیوند چگینی، مدیریت مرکز مشاوره‌ی صادق شهرستان رودبار-شهر لوشان که در جمع آوری نمونه پژوهشگر را همراهی کردند، کمال تشکر و قدردانی را داریم.

منابع

اسولز، مایکلا و ال هیرد، هیدی (۲۰۱۷). رفتار درمانی دیالیکتیکی (مفاهیم بنیادی). ترجمه‌ی بهمن پیرمرداند چگینی و یاسین نجفی (۱۳۹۷). قم: انتشارات اسماعیلیان.

اکبری، بهمن؛ مؤمنی، زینب؛ انصاری، پیمان و شرفی، محمود رضا (۱۳۹۴). اثربخشی گروه درمانی به شیوه شناختی رفتاری بر کاهش احساس تنهایی و افزایش خودکارآمدی عمومی بیماران مبتلا به افسردگی اساسی. اولین همایش علمی پژوهشی روانشناسی، علوم تربیتی و آسیب‌شناسی جامعه (سال: ۱۳۹۴).

آریاپوران، سعید؛ امیری منش، مرضیه و اصلاحی، جلیل (۱۳۹۲). شیوع علایم افسردگی در زنان مطلقه: نقش پیش‌بینی کننده‌ی گذشت، حمایت اجتماعی و قاب آوری. فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده ۳(۳). ۳۳۱-۳۵۵.

بهرامی، فرحناز؛ سودانی، منصور و مهرابی زاده هنرمند، مهناز (۱۳۸۹). بررسی اثربخشی گشتالت درمانی بر عزت نفس، افسردگی، و احساس تنهایی زنان مطلقه افسرده. مجله‌ی مطالعات اجتماعی - روان شناختی زنان ۸(۱). ۱۲۹-۱۴۵.

تازیکی بالاجینی، آرزو؛ سرابیان، سعید و اسدی، جوانشیر (۱۳۹۳). مقایسه منبع کنترل، راهبردهای مقابله با فشار روانی و شادکامی در بین زنان مطلقه و عادی شهر گرگان- پایان نامه کارشناسی ارشد [منتشر نشده]- دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهroud.

چیت سازها، بلتا و کرمی، ابوالفضل (۱۳۹۴). اثربخشی آموزش شناختی رفتاری در افزایش شادکامی و بهزیستی روانشناسی افراد وابسته به مواد محرك. پایان نامه کارشناسی ارشد [منتشر نشده] - دانشکده ادبیات و علوم انسانی- دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهroud.

حالدیان، محمد؛ غربی، حسن؛ قلیزاده، زلیخا و شاکری، رضا (۱۳۹۲). اثربخشی درمان گروهی شناختی-رفتاری بر کاهش افسردگی و افزایش امید به زندگی در سینдрوم آسیانه‌ی خالی. فصلنامه‌ی مشاوره و روان درمانی خانواده ۳(۲)، ۲۶۱-۲۷۹.

خزیمه، لیلا؛ دهستانی، مهدی و زاده محمدی، علی(۱۳۹۱). تأثیر درمان رفتاری شناختی بر تاب‌آوری و شادکامی دختران دبیرستانی. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی-دانشگاه پیام نور تهران.

سادوک، جیمز و سادوک، آنکوت (۲۰۱۱). خلاصه‌ی روانپژوهشی: علوم رفتاری-روانپژوهشی بالینی. ترجمه‌ی فرزین رضاعی(۱۳۹۳). تهران: انتشارات ارجمند.

سروش، رامین؛ آقایان، شاهرخ و آقایی، حکیمه(۱۳۹۶). بررسی اثر بخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر کاهش احساس تنها و افزایش خود کارآمدی در بیماران مبتلا به سرطان. پایان نامه کارشناسی ارشد-دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهروд.

سهرابی، فرامرز؛ سنگ پنهانی، طبیه و برجعلی، احمد(۱۳۹۴). اثربخشی شناخت درمانی به سبک مایکل فری بر کاهش افسردگی زنان زندانی استان تهران. فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی. ۲۰-۱-۲۲۶.

شاهینی، نجمه؛ آسایش، حمید؛ قبادی، مهرداد و صادقی‌اله‌آبادی، جواد(۱۳۹۱). بررسی همبستگی حمایت اجتماعی، احساس تنها و رضایت از زندگی در بین دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گلستان در سال ۱۳۸۹. پژوهنده (مجله‌پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی) ۱۷(۶):۳۰۲-۳۰۶.

شولتز، دوان و شولتز، سیدنی آلن(۱۹۹۸). نظریه‌های شخصیت: ترجمه سید محمدی، یحیی(۱۳۸۸)، تهران: نشر ویرایش.

صنوبر، عباس(۱۳۹۷). اثر بخشی شناخت درمانی گروهی بر احساس تنها و نگرش نسبت به زندگی دانش آموزان پسر پایه‌ی اول متوسطه شهرستان شوش ۹۴-۱۳۹۳. مجله روانشناسی اجتماعی. ۴۶(۴-۶):۸۷-۹۹.

علیزاده، فرزاد؛ اعتمادی، احمد و نعیمی، ابراهیم(۱۳۹۵). اثربخشی روان درمانی شناختی-رفتاری مایکل فریش بر افزایش شادکامی و پیشگیری از عود در مراجعین مراکز ترک اعتیاد. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه علامه طباطبائی.

علیپور، احمد و نور بالا، احمدعلی(۱۳۷۸). بررسی مقدماتی پایانی و روایی پرسشنامه شادکامی آسفورد در دانشجویان دانشگاه‌های تهران. مجله روانپژوهی و روانشناسی بالینی ایران. ۵(۲-۶):۵۵-۶۶.

علیمرادی، سمانه؛ رفیعی‌نیا، پروین و صباحی، پرویز(۱۳۹۲). اثربخشی گروه درمانی شناختی رفتاری بر امیدواری و احساس تنها زنان مطلقه. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی [منتشر شده] دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی - دانشگاه سمنان.

فربد، زهره و گل محمدیان، محسن(۱۳۹۳). اثربخشی درمان گروهی شناختی - رفتاری بر کفايت اجتماعی و شادکامی دانش آموزان دختر. پایان نامه کارشناسی ارشد-دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه.

فری، مایکل(۲۰۰۵). شناخت درمانی گروهی(راهنمای عملی). ترجمه‌ی علی صاحبی، حسن حمیدپور و زهرا اندوز(۱۳۹۳). تهران: نشر سایه‌ی سخن. کاظم زاده، محمد؛ لیاقت، ریتا و فرزاد، ولی الله(۱۳۹۱). بررسی ویژگی‌های روان سنجی پرسشنامه احساس تنها و رابطه‌ی آن با کمرویی دانش آموزان متوسط دختر و پسر شهر استان ایلام. پایان نامه‌ی منتشر نشده-دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.

کمالی، مرتضی؛ اعتمادی، احمد و شریفی درآمدی، پرویز(۱۳۹۳). اثربخشی شناخت درمانی گروهی بر باورهای غیر منطقی و احساس تنها دانش آموزان پایه اول متوسطه شهرستان نظر. پایان نامه کارشناسی ارشد [منتشر شده]-دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی - دانشگاه علامه طباطبائی.

لغلی فاز، احمد؛ عسگری، عباسعلی(۱۳۸۷). توان پیش‌بینی سبک‌های فرزند پروری ادراک شده و متغیرهای جمعیت شناختی بر احساس تنها دختران دانش آموز. مجله: اصول بهداشت روانی. ۳۷(۱-۷):۷۱-۷۸.

محرری، فاطمه؛ فکور زیبا، مهدی و اصغری پور، نگار(۱۳۹۳). اثربخشی آموزش گروهی به شیوه‌ی عقلانی-هیجانی-رفتاری بر کاهش بحران هویت و افزایش شادکامی نوجوانان خوابگاهی پسر. مجله اصول بهداشت روانی. ۳۶(۱-۶):۲۱۳-۲۲۱.

میانجی، نیوشما و مشهدی، علی(۱۳۹۴). بررسی اثربخشی گروه درمانی شناختی - رفتاری بر افزایش شادکامی و کیفیت زندگی زنان متأهل با سبک دلستگی نایمن. پایان نامه کارشناسی ارشد-دانشگاه فردوسی مشهد.

نادری، حبیب‌الله؛ فیروز زاده پاشا، نرگس و کارگر، فاطمه(۱۳۹۵). رابطه‌ی بین سبک دلستگی، خودپنداره و احساس تنها در میان دانش آموزان مقطع متوسطه دوم. مجله روانشناسی و روان پزشکی شناخت. ۳(۲-۱):۱۱-۱۰.

نجاری، فیروزه؛ خدابخشی کولاچی، آناهیتا و فلسفی نژاد، محمدرضا(۱۳۹۶). اثربخشی درمان گروهی مبتنی بر پذیرش و تعهد بر احساس تنها و سازگاری روان شناختی زنان مطلقه. مجله دانشگاه علوم پزشکی تربت حیدریه. ۵(۳):۶۸-۷۵.

نوایی نژاد، شکوه؛ محمدی، رزگار؛ کریمی، یوسف و فلاح، عفت(۱۳۹۶). معنای طلاق از دید فرد مطلقه: یک مطالعه‌ی کیفی پدیدارشناسانه. فصلنامه علمی-پژوهشی زن و جامعه. ۸(۳-۹۳):۹۳-۱۱۶.

هاشمی، نظام؛ غیررباعیانی، سید مرتضی؛ خدیوی، غامرضا؛ هاشمیان نژاد، فریده و عاشوری، جمال (۱۳۹۵). اثربخشی درمان شناختی رفتاری و طرحواره درمانی بر شادکامی و سلامت روان دانشجویان پرستاری. مجله بالینی پرستاری و مامایی، ۱(۵)، ۲۲-۱۲.

- Alipour, A., & Agah Heris, M. (2007). Reliability and validity of the Oxford Happiness Inventory among Iranians. *Journal of Iranian Psychologists*, 3(12), 287-98.
- Amato, P. R. (2000). The consequences of divorce for adults and children. *Journal of marriage and family*, 62(4), 1269-1287.
- Amato, P. R. (2014). The consequences of divorce for adults and children: An update. *Društvena istraživanja: časopis za opća društvena pitanja*, 23(1), 5-24.
- Argyle, M., & Lu, L. (1990). The happiness of extraverts. *Personality and individual differences*, 11(10), 1011-1017.
- Beck, A. T., Davis, D. D., & Freeman, A. (Eds.). (2015). *Cognitive therapy of personality disorders*. Guilford Publications.
- Bruce, M. L., & Kim, K. M. (1992). Differences in the effects of divorce on major depression in men and women. *The American Journal of Psychiatry*.
- Danneel, S., Maes, M., Vanhalst, J., Bijnbeker, P., & Goossens, L. (2018). Developmental change in loneliness and attitudes toward aloneness in adolescence. *Journal of youth and adolescence*, 47(1), 148-161.
- Elhageen, A. A. M. (2004). Effect of interaction between parental treatment styles and peer relations in classroom on the feelings of loneliness among deaf children in Egyptian schools.
- Fischel-Wolovick, L. (2018). *Traumatic Divorce and Separation: The Impact of Domestic Violence and Substance Abuse in Custody and Divorce*. Oxford University Press.
- Gardiner, C., Geldenhuys, G., & Gott, M. (2018). Interventions to reduce social isolation and loneliness among older people: an integrative review. *Health & social care in the community*, 26(2), 147-157.
- Gottman, J. M. (1977). Toward a definition of social isolation in children. *Child Development*, 513-517.
- Haugh, M. (2015). counseling theory. translated by: Zahrakar, kianoosh & Lavaf poor, Farshad (1397)- Roshd publication. [in persian]
- Hollon, S. D. (1981). Comparisons and combinations with alternative approaches. *Behavior therapy for depression*, 33-71.
- Leopold, T. (2018). Gender differences in the consequences of divorce: A study of multiple outcomes. *Demography*, 55(3), 769-797.
- Lucas, R. (2007). Adaptation and the set-point model of subjective well-being: Does happiness change after major life events? *Current Directions in Psychological Science*, 16, 75-79. doi: 10.1111/j.1467-8721.2007.00479.
- Mallikarjun, P. (2018). Cognitive Behavioral Therapy for Depression, Anxiety, and Stress in Caregivers of Dementia Patients: A Systematic Review and Meta-Analysis.
- Mascaro, N., & Rosen, D. H. (2005). Existential meaning's role in the enhancement of hope and prevention of depressive symptoms. *Journal of personality*, 73(4), 985-1014.
- Mendoza, J. E., Tolba, M., & Saleh, Y. (2020). Strengthening Marriages in Egypt: Impact of Divorce on Women. *Behavioral Sciences*, 10(1), 14.
- Merriam-Webster, I. (2004). *Merriam-Webster's Collegiate Thesaurus*. Merriam-Webster, Incorporated.
- Oar, E. L., Johnco, C., & Ollendick, T. H. (2017). Cognitive Behavioral Therapy for Anxiety and Depression in Children and Adolescents. *Psychiatric Clinics of North America*.
- Sahoo, F. M., & Sahu, R. (2009). The role of flow experience in human happiness. *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology*, 35, 40-47.
- Sanem Sahli, Umut Arslan, Erol (2009). Belgin Depressive Emotioning in Adolescents with Cochlear Implant and Normal Hearing. *International journal of pediatric otorhinolaryngology*; 73: 1774-1779.
- Sharma, B. (2011). Mental and emotional impact of divorce on women. *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology*, 37(1), 125-31.
- Thimm, J. C., & Antonsen, L. (2014). Effectiveness of cognitive behavioral group therapy for depression in routine practice. *BMC psychiatry*, 14(1), 292.
- van Tilburg, T. G., Aartsen, M. J., & van der Pas, S. (2015). Loneliness after divorce: A cohort comparison among Dutch young-old adults. *European Sociological Review*, 31(3), 243-252.
- Wenzel, A. (2017). *Innovations in cognitive behavioral therapy: Strategic interventions for creative practice*. Routledge.